

Був теплий травневий ранок. Біля відчиненого вікна за столом сидів хлопчик, вивчаючи географічний атлас, що лежав перед ним. Позаду навчання, попереду – довгоочікувані літні канікули. І тут пролунав дзвінок у двері. Коли Женя, а це був наш хлопчик, відчинив їх, перед ним стояв бородатий листоноша.

— Отримайте, розпишіться.

Женя поставив підпис у потрібній клітинці. А листоноша натомість дав щось кругле загорнене в срібну тканину. Не встиг Женя подякувати, як бородатий листоноша зник.

«Дивно», — подумав Женя. Цікавості не було межі. Забігши до своєї кімнати, Женя відразу розгорнув срібну тканину і дістав кришталеву кулю. У середині кулі був бутон лілії. Раптом куля швидко почала розкриватися, розпадаючись на кришталеві пелюстки. Із серцевини посипалися зірочки. Вони блискали й переливалися різнобарвним сяйвом і незабаром з них з'явилася фея.

Фея говорила дуже швидко, хвилюючись і часто кліпаючи очима на Женю. Який у свою чергу дивився на фею, роззявивши від подиву рот.

— Я Леда. Ну, нарешті, а то я думала, він ще кілька днів буде доставляти посылку. Тоді все пропало б. До речі, збирайся, ми повинні негайно летіти. І тільки не говори мені, що мама не вчила тебе закривати рот, коли уважно слухаєш, — повчально додала фея. Хлопчик ствердно кивнув головою й закрив рота.

— У тебе тільки три дні, щоб врятувати нас, фей, а також всіх хлопчиків і дівчаток від злого чаклуна. От дивися, — і вона з рукава дістала маленьке пташеня. Його злигле пір'ячко було бірюзового кольору. — Це пташеня птаха Фенікса. Воно не виживе, якщо всіх добрих фей переможе Пек. Маленький, не плач, цей хлопчик нам допоможе. Пек — це чаклун з гігантськими крилами. Розправивши крила, він заслонить увесь світ від сонця й наступить пільма. Тоді всі добрі чарівники стануть бессилими. Добро загине.

Пташеня Фенікс від цих слів жалібно запищало.

— І що ж я повинен зробити? — запитав все ще здивований Женя.

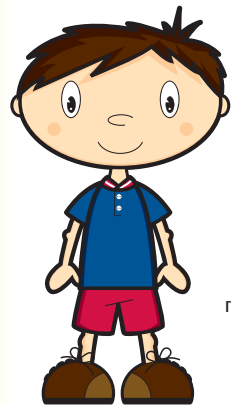
— Ти повинен побудувати замок для добрих фей. Для цього тобі потрібно взяти з кожної з європейських країн по чарівному каменю. Тільки вони придатні для будівництва. Замок буде яскраво сяяти й засліпить Пека, не дасть йому змоги розправити крила, і він назавжди скам'яніє. Женя ані на хвилю не засумнівався в правильності пропозиції вирушити в дорогу і дав свою згоду.

— Для того, щоб нам під час подорожі не заплутатися, я пропоную відвідувати країни в певному порядку. Почнемо з тієї країни, у якій територія найбільша, а завершимо мандрівку в найменшій країні. Ну що, тримайся за руку, і полетіли. І до речі, куди ми летимо?

— Так як ми вилітаємо з найбільшої країни в Європі, України, то наступною має бути Франція, — відповів Женя.

Фея Леда

Хлопчик Женя

к тільки він це вимовив, фея, взявши в ліву руку пташеня Фенікса, а правою тримаючи за руку Женю, полетіла в західному напрямку. Вони хотіли приземлитися в столиці Франції, Парижі, але раптом повітряну дорогу їм перегородили великі кам'яні химери.

— Ми не дозволимо вам пролетіти, поки хлопчик не відповість на запитання, які народи жили на території Франції.

— Добре, — почав свою відповідь Женя, — з кінця другого тисячоліття до нашої ери ці землі заселяли племена, яких греки називали кельтами, а римляни — галлами. А країна так і називалася — Галлія. Потім Галлію завоювали римляни й панували тут п'ять століть. У п'ятому столітті зі сходу в Галлію вторглися войовничі германські племена: франків, бургундів, вестготів, а пізніше — гунів. І ось до кінця п'ятого століття франки завоювали всю Галлію, давши своє ім'я країні й народу. Моя відповідь була повною?

— Цілком, — відповіли химери й розлетілися.

— Нам необхідно взяти камінь у соборі Нотр-Дам де Парі, — сказала фея і різко почала приземлятися.

У самого входу в храм з вітаннями їх зустрів Квазімодо. Він попросив допомоги занести в собор невелике люстерко. Женя взяв його і рушив до входу. Але тут маляті Феніксу захотілося побавитися із хлопчиком. Від несподіванки Женя спіткнувся і впустив дзеркало. Дзеркало із дзвоном розбилося на чотири уламки. З уламків миттю утворилися чотири чаклуни в бузкових плащах.

Фея від жаху зойкнула, а Квазімодо, стурбовано прокричав:

— Женя! Назви чотири найбільші ріки Франції! Швидше, доки вони не накрили

Чотири чарівника в темних плащах

тебе своїми плащами.

Женя стояв розгублений на сходах храму, а до нього все ближче підходили жадливі чаклуни, потираючи руки й розкручуючи свої плащі.

— Сена, Луара, Гаронна, Рона, — із цими словами чотири чаклуни закрутилися у своїх довгих плащах і перетворилися в уламки люстерка.

— Тепер, щоб з'єднати ці уламки, тобі потрібно швидко сказати на якому острові початок міста Париж.

— Так, власне, ми на ньому й перебуваємо, — Женя був упевнений у собі, — острів Сіте.

Дзеркало склеїлося, Квазімодо зітхнув з полегшенням, взяв дзеркало й зник, залишивши замість себе камінчик. Женя підняв чарівний камінчик Франції.

— Клади його в мою чарівну скриньку, — сказала фея.

Фея, Фенікс і Женя ще трохи пройшлися собором Нотр-Дам і полетіли далі. Відлітаючи, вони бачили, як гігантські химери прощально і дружньо махали їм услід своїми важкими сірими крилами.

далі їх зустрічала Іспанія й столиця Мадрид.

Мандрівники повинні були опуститися на центральну площу міста, Пуерта-дель-соль, що в перекладі означає «Ворота Сонця». Однак зробити вони цього не могли. Кам'яні плити площі перетворилися на рідку масу, що переходила у безодню, яка поглинала всіх, хто в неї потрапляв.

Туди вже потрапило кілька метеликів, котрі не помітили пастки великого скорпіона. Він якраз і не падав у прірву, а твердо стояв на лапах, немов на невидимому склі.

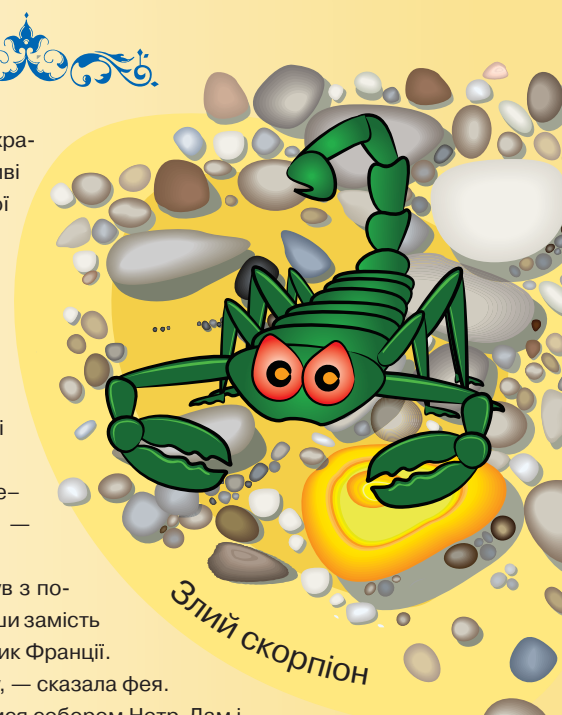
— От він, ваш камінець, — сичав скорпіон, підкидаючи хвостом чарівний камінь. — Я віддам його, тільки вам доведеться підійти ближче. Ха-ха-ха! Хочете тверду поверхню, нехай хлопчик назве всі гірські хребти Іспанії! Ну-ну, навіть я їх усіх не пригадаю. Тому нічим допомогти не можу. Ха-ха-ха!

Жені цей скорпіон здався дуже огидним. Хотілося швидше розправитися з ним. Чітко й без затримки він вимовив:

— Піриней, Кантабрійські гори, Андалузські, Каталонські, Толедські, Іберійські, Центральна Кордильєра, Кордильєра — Бетика.

— Ого! — тільки й встиг сказати скорпіон, тому що зник, а площа стала звичайною площею без усякої безодні.

Женя підняв камінь, що залишив зниклий скорпіон, і поклав його в скриньку.

Злий скорпіон

аступна за величиною країна Швеція, — сказав Женья.

— Правильно, — відповіла фея. — Але я думаю, що непогано було б відвідати ще дві країни. Данію й Фінляндію. Ці країни об'єднані однією назвою й однією культурою.

— А... Я знаю, — догадався Женья. — Це Скандинавські країни.

На зустріч до них летіло два ворони, які міняли свої кольори. Вони були то червоними, то бузковими, то чорними.

— Це ворони головного Бога Скандинавії Одина. Їхні імена Думаючий і Пам'ятаючий. Вони допомагають своєму хазяїнові стежити за порядком у світі. Зараз вони летять до нас, щоб поставити тобі питання й віддати три камінці.

Раптом повз них на величезній швидкості промчав лютий зелено-коричневий дракон. Він зробив коло, схопив лапами Женью і полетів з ним все далі і далі від друзів.

Під Женью простіралися засніжені вершини та рівнини. Невдовзі він побачив те слайво, у якому прояснилося Древо Життя. Гігантський вічнозелений ясен, опора Всесвіту. Дракон вертко опустився до коріння дерева, і Женья опинився в темних заплутаних лабіринтах кореневої системи чарівного дерева.

— Це той самий хлопчик, що повинен урятувати світ! — люто загарчав дракон.

— Ні, не бувати цьому! — загарчав у відповідь рудий гігантський вовк, що з'явився немов незвідки. — Ми розірвемо цього героя на шматки. Досить у світі панувати сонцю. Нам потрібна темрява — вічна й безмежна пітьма!

Дракон і вовк почали наступати на Женью. Вискалюючи свої пашчі, вони наближалися все ближче й ближче. Однак тут Женья згадав, що під трьома основними коренями є три джерела: долі, мудрості й отрути. Але як вгадати, яке із джерел йому необхідне? Він

Дракон що живе в корінні Древа Життя, який викрав Женью

Орел Скандинавії, який живе на верхівці Древа Життя

вирішив, що вируюче джерело, напевно — джерело долі, звивисте — мудрості, а от саме спокійне й гарне — напевно, це джерело отрути. Женья перестрибнув саме спокійне джерело — отруту. Потім взяв шматочок кореня й запустив його в джерело так, що убік недругів бризнув фонтан з отрутих крапель. Краплі потрапили їм в очі, звірі на якийсь час осліпли, що дало можливість хлопчику вибратися на поверхню. Не встиг він віддихатися, як підлетів орел. Він посадив Женью на свої крила й злетів разом з ним на дерево.

— Я хочу, щоб ти побачив це! — сказав орел, показуючи своїми крилами навколо.

І тут Женья побачив всю красу Скандинавських країн. Срібні гігантські розсипи вершин Скандинавських гір, півострів і острови Данії, країну тисячі озер Фінляндію.

— Я, думаю, що ти знаєш ці країни, які перед тобою? — запитав Женью орел. — Й, може, скажеш мені які столиці у Швеції, Данії й Фінляндії?

— З радістю: Стокгольм, Копенгаген і Гельсінкі. Я навіть знаю, що Данія переводиться як Лісова країна, а фіни називають свою країну Країною боліт.

Тут орел закричав і заляскав крилами. На цей крик прилетіли два ворони і фея Леда.

— Нарешті ми тебе знайшли, — радісно скрикнула фея. — Цей дракон, що вічно гризе корені дерева, просто налякав мене. Але добре, що все так благополучно закінчилося. Тепер швиденько відповідай на питання і полетіли.

Ворони Думаючий і Пам'ятаючий у два голоси запитали:

— Яке плем'я колись заселяло скандинавські країни?

— Звичайно ж, вікінги. Особливо я люблю Еріка Рудого, прозваного так за колір його волосся.

— Вікінги подорожували в інші країни? — пролунало друге питання.

— О! Вікінги знамениті мореплавці, вони на своїх невеликих кораблях з воняним вітрилом перетинали моря й навіть досягли берегів Америки.

Ворони дали хлопчикові три чарівних камені. І раптом до дерева почали підбігати велетні.

— Не пускайте їх, — пролунало гарчання з-під дерева. Це був дракон. Два ворони відразу полетіли донизу. Грозними дзюбами й сильними крилами ворони загнали дракона й вовка

назад, під корінь дерева. У цей час велетні, роблячи гігантські кроки, швидко наближалися. Фея підхопила Женю і вони ледве встигли злетіти. Летючи, вони бачили, як велетні підстрибували й хапали руками повітря.

— Скандинавія, земля велетнів. Добре, що за один раз три країни відвідали й більше не треба вертатися, — промовила схвильована фея.

Апісля Швеції в нас іде... — задумався Женя, — Німеччина!
— Відмінно. Заодно відвідаємо й Австрію. Все-таки це поруч.
Фея й Женя приземлилися на березі ріки Рейн. З води вирвався сіро-синій вихор. До нього приєднався ще один. Вони закрутилися й розкоштими голосом проговорили:

— Ми духи двох великих рік — Рейну й Дунаю! Наші води мають величезні сили, а ми — великі чарівники! — з цими словами духи бризнули краплі вод на сухі чагарники й ті вкрилися зеленню, бризнули на траву, і трава вкрилася квітами. — Необхідні вам камені перебувають у гнома підземних вод, він зберігає їх у своїй бороді. І для того, щоб покликати його, ти, Женя, повинен назвати держави, які були на території Німеччини.

— Саксонія, Франконія, Тюрінгія, Швабія, Баварія.

З-під берега виліз бородатий дідок абсолютно зеленого, болотного кольору. Борода й та була схожа на жмут водоростей.

— Ага! Це вам потрібні камінці Німеччини й Австрії? Ну, тоді відповідай, Женю, на питання. Назви столиці цих двох країн.

— Столиця Німеччини — Берлін, Австрії — Відень.

— Точно. Які гори є в Австрії? І яка річка поєднує ці дві країни?

— Гори в Австрії — це Східні Альпи, а річка Дунай протікає й у Німеччині, й в Австрії.

— А тепер просто порадуй мене, дідусю-річковика, назви ще кілька річок, які течуть у Німеччині?

— Залюбки, — із запалом відповів Женя, — Рейн, Ельба, Рур.

— Досить, — сказав задоволений гном і дістав з бороди два камінці, — ну що ж, бажаємо вам вдало закінчити подорож.

— Успіху вам! — додали громовим голосом духи двох рік і випарувалися.

Ао в нас за планом далі? — запитала фея — Фінляндія? У нас уже є її камінець. А що потім?

— Польща, — відповів Женя.

— Тоді ми візьмемо ще камінчики Чехії й Словаччини.

— Ласкаво просимо до Варшави — столиці Польщі, Праги —

столиці Чехії й Братислави — столиці Словаччини, — сказали, вітаючи гостей, хлопчики Лех і Чех, які сиділи на зеленому всміхненому драконі. — Ми брати, і в нас є ще один брат, Руся. Він живе в Росії.

Женя з недовірою подивився на всміхненого дракона. Брати заспокоїли, розповівши, що цей дракон добрий і ними приручений. А тому його не варто боятися.

— Камені, які вам потрібні, зберігаються в гірського чарівника. Він зможе тут з'явитися, якщо Женя здогадається, як його звать.

— Наскільки я розумію, то в цих країнах, гори Карпати, які мають своє продовження в Україні. Тому ім'я чарівника Карпати.

— Хто мене кликав? — прогримів голос величезного сірого чарівника. — Ви хочете чарівні камені? Ось вони.

Чарівник протягнув руку. На великій сірій долоні блискали три камені. Але раптом прилетів лихий дух гірських вітрів і подув на камені холодним повітрям. Камені вкрилися льодом. Чарівник Карпат спробував зігріти камені своїм теплим подихом, але це не допомогло.

— Для того, щоб зняти закляття необхідні гарячі краплі, які перебувають на дні річки Вісла. Женю, тобі доведеться вирушити за ними. Я можу лише швидко доправити тебе до річки.

Духи річок Рейну та Дунаю, а також Гном підземних вод, які дали Жені два камені

Женя був згодний і в мить опинився на зеленому березі повноводної річки. Як же дістати гарячі краплі? Поруч він почув чийсь плач. Женя придивився й побачив, як у траві, повністю заплутана в павутині, плакала маленька німфа.

— Женю, урятуй мене, будь ласка, я потрапила в пастку злого павука. Я дуже боюся, він мене з'їсть!

Хлопчик швидко розірвав нитки павука, але зачепив при цьому сигнальну нитку. Нитка задзвеніла, і з-за дерева виліз величезний і волохатий павук. Німфа скрикнула від жаху. З пащі павука капала слина. Гігантський павук почав кидати липкі нитки в Женю. Хлопчик тільки встигав скидати їх. Але павук тільки пришвидшував свої кидки.

Намагаючись допомогти своєму визволителю, німфа вигукнула:

— Женю, тебе може врятувати назва самої древньої фортеці в місті Прага. Де за переказами оселилося древнє слов'янське плем'я Чеха.

— Вишеград! — крикнув Женя.

Павук завмер, а потім з новою силою почав прицільно кидати свої нитки.

— Чому ж він не дав мені спокій? — здивувався Женя.

— Ой, я помилилася. Потрібна назва річки, що тече в Празі.

— Влтава! Послухай, ти, напевно, щось плутаєш — павук не заспокоюється. Та й взагалі, я не розумію. Ми зараз перебуваємо на березі Вісли, на території Польщі, а ти мені задаєш питання про Чехію, може це не правильно. Спробую сам здогадатись. Бурштиновий шлях!

Після цих слів павук заскиглив і втік, зникши в лісовій хащі.

— А що таке Бурштиновий шлях? — запитала зраділа німфа, підходячи до Жені.

— Цей шлях проходив саме по ріці Вісла від берегів Балтійського моря. По ньому до Середземномор'я везли бурштин.

— Пробач мене за мою недолугість, — сказала щиро німфа, — чим я можу тобі віддячити за свій порятунок?

— Мені потрібні три гарячих краплі з дна Вісли. Як мені їх дістати?

— Чекай мене тут, — і німфа пірнула в річку. Коли вона виплила, то тримала жовте латаття, у якому блищали три гарячі краплі. Женя подякував німфі. А тут і чарівник Карпат наспів з каменями. Женя вилив на камені краплі й ті відтанули.

Коли Женя й фея відлітали, брати Чех і Лех проводжали їх на своєму усміхненому драконі.

Наступною країною була Італія. В Італії вони приземлилися у входу в Пантеон. Це єдина велика будівля Стародавнього Рима, що збереглася до наших днів.

Тут їх зустріла вовчиця. Вона гарчала. І створювалося таке враження, що вона ніколи не пропустить їх на територію храму.

— Доки ти не згадаєш, хто вона, ми не зможемо пройти повз неї — сказала стривожена Леда.

Маленька Німфа

— Як я можу її згадати, якщо уперше бачу... — дивувався Женя.

— Не переживай, вона тебе теж. Але її історичне призначення ти просто зобов'язаний згадати, інакше вона нападе на нас.

— Італія, вовчиця... — у голос думав Женя, — А! Так це та сама вовчиця, що вигодувала Ромула й Рема, засновників Рима!

Вовчиця заскавчала, закрутилася на місці й дружньо замахала хвостом. Тепер Женя й фея спокійно могли зайти до храму.

Всередині Пантеон не мав жодного вікна, а денне світло лилося з 10-метрового отвору в куполі. Це світло сірими відблисками відсвічувалося в мармурі.

Женя зупинився біля напольної плити, де ледве помітні були якісь зображення. Після чого дмухнув на плиту й на ній виявився малюнок.

— Судячи з цього тут намальовані річки, а он місто Рим... Але чому так багато річок? Напевно, мені варто вибрати одну. Ту, котра протікає в Римі. Звичайно ж, це Тибр, — і Женя тикнув пальцем у звивисте зображення.

— Правильно, — сказав хтось поруч. Женя підняв голову й побачив крилатого коня Пегаса. — Знаю, що ви прийшли за каменем Італії, але він перебуває біля Везувію. Сідайте, я доведу вас.

Пегас летів над полями, лісами, старовинними містами. Так вони долетіли до кратера вулкану Везувію. З великого клубу диму з'явився сам дух вулкану.

— Хто насмілився мене потурбувати? — прогримів Везувій. Він закашлявся й почав чхати.

— Зараз він припинить чхати й підобрішає, — тихенько промовила фея. І дійсно, коли Везувій припинив чхати, він спокійно вимовив:

— Справа в тому, що я такий самотній. Я сиджу в кратері й мені ні з ким поговорити, ні з ким посміятися, навіть ні з ким посваритися. Мої брати так далеко від мене. Коли ми перегукуємося — лякаємо всіх людей Італії. А, так хочеться з ким-небудь

поговорити. Ну гаразд, ви напевно поспішаєте, тому я дам вам камені. Але тільки хоч

трішечки порадою себе спілкуванням з вами. Як звати моїх братів?

— Напевно, твої брати — вулкани Італії, — міркував уголос Женя, — виходить, їх звати Етна і Стромболі.

— Правильно, — насолоджувався спілкуванням самотній Везувій, — Тепер назви гори, які перебувають в Італії.

— Апенніни й Альпи.

— Вірно. Тримай камінь. Яку наступну країну ви повинні відвідати?

— Великобританію, — відповів Женя.

— Але я так думаю, що заодно ми побуваємо і в Ірландії, — додала фея. — Тепер прислухайтесь. Чуєте дзвін Біг-Бена. Полетіли, щоб не перешкодив нам туман.

— Навіть я чув про туманність Британських островів, — задумливо вимовив Везувій.

справді, Британія зустріла їх своїми знаменитими туманами. Фея злякалася, що вони заблудилися. Добре було видно тільки Біг-Бен і Тауерський міст. Раптово до них на зустріч із туману вийшов лицар, одягнений у залізні лати.

— Вітаю вас, я король Артур. Я зможу віддати вам каміні Англії й Ірландії тільки після того, як допоможете мені привезти Золотоволоску Ізольду додому, в Ірландію. Ізольда дуже любить Лондон, і раз на рік приїжджає до нас у гості аби покататися на човні по річці Темзі. Прошу вас, сідайте в карету, запряжену воронами замка Тауер.

Упряжка дійсно була дуже незвичайною, оскільки замість коней були шестеро чорних воронів. А пасажери карети були ще куди більш незвичайними. Крім Жені й феї там був король Артур, Золотоволоска Ізольда і два привиди.

— Не бійся, сказав Артур, це самі добродушні привиди замку Тауер. Знайомтеся, це герцог Вільгельм, він і побудував замок Тауер. А це — Генріх. Вони хочуть подивитися Ірландію з висоти воронячого польоту. Ну а чому нас везуть саме шість воронів, ти знаєш?

— Так, — відповів Женя, який усе ще не міг отямитися від вигляду привидів, що сиділи поруч. — Англійська легенда говорить, що коли в Тауері залишиться менше шести воронів, королівську родину спіткає щось жахливе.

— Правильно, — сказав Артур і кинув воронам шматки сирого м'яса. — Доїдайте й полетіли!

Ворони злетіли, а за ними й карета. В Ірландії вони приземлилися біля ріки Бойн.

— За переказами річка Бойн відноситься до потойбічного світу й містить у собі божественну мудрість. Дивися, коло її бере-

га росте ліщина. Ця ліщина повинна тобі дати три горіхи знань. Тоді привиди Тауера обмінюють їх на потрібні тобі каміні.

Ліщина зустріла Женю дружелюбно і задала перше питання:

— Які племена заселяли Ірландію?

— З 4 ст. до н.е. тут оселилися кельти, — відповів Женя.

— Добре, тримай перший горішок. А де саме розташована Ірландія?

— На острові Ірландія. Цей острів ще називають смарагдовим. Та й взагалі зелений колір — національний колір ірландців.

— Правильно. Ну і щоб одержати третій горіх, назви мені столицю Ірландії та столицю Великобританії.

— Столиця Ірландії — Дублін, а Великобританії, звичайно ж, Лондон.

Отримані горішки Женя віддав привидам. На знак подяки вони віддали два потрібних йому каміні.

аступна країна — Румунія, але, якщо я не помилюся, спочатку ми будемо пролітати над Угорщиною...

— Чудово, адже нас і там чекає камінь! — сказала фея.

У столиці Угорщини — Будапешті — фею й Женю зустрів хлопчик Чікоші, який їхав на білому, кучерявому баранчику.

— Женя, я з великою радістю дам тобі камінь від моєї країни, — радісно сказав Чікоші. Він зліз із баранчика й підійшов до Жені. — Дивися, ми зараз перебуваємо в найкрасивішому місці, центрі Будапешта на Кріпосній горі. Подивися на мальовничі береги нашого Дунаю...

Раптом усі обернулися, тому що жалісно заплакав баранчик. Трапилося неймовірно — маленький Фенікс вирішив погратися з баранчиком, доки всі розмовляли. Він дзьобиком потягнув за хвостик. А баранчик, немов в'язана кофтинка, розпустився. Практично весь баранчик розтягнувся у довню ниточку.

— Фенікс, що ж ти наробив? — занепокоївся Женя.

Але Фенікс сам здивовано дивився на ниточку, що тягнеться, і не випускав її з кінця дзьобика. Чікоші обійняв свого баранчика й вимовив:

Фенікс розпустив маленького баранця Чікоші

— Нам потрібна пастушка з берегів річки Сава, що протікає в Словенії. Вона допоможе зв'язати мого баранчика. Женя, потрібно назвати три міста Будапешта.

— Колись на місці Будапешта було три міста: Буда, Пешт і Обуда.

— А тепер назви столицю Словенії.

— Любляна.

— А тепер назви гори, які знаходяться в Словенії.

— Альпи, — так само впевнено відповідав Женя.

Поруч із баранчиком з'явилася дівчинка. На її голові красувався вінок з польових квітів. Пастушка, швидко перебираючи спицями, зв'язала баранчика, а маленький Фенікс допомагав їй, притримуючи ниточку.

Коли баранчик був зв'язаний, то всі разом зтанцювали угорський танець чардаш. А потім пастушка й Чікоші дали Жені два камені Угорщини та Словенії.

з підсиленою упевненістю, у своїй перемозі Женя й фея направилися в Румунію.

— У Румунії нам необхідно знайти двох дельфінів... — недоговорила фея.

— А-а, тих самих, що зображено на гербі цієї країни! — здогадався Женя. Наскільки я пам'ятаю, це символ Добруджі — однієї з історичних областей Румунії. — Я не перестаю дивуватися твоєї ерудиції! Такі подробиці мені невідомі, але я знаю, що дельфіни повинні дати нам камінь, що зберігається в них довгий час.

У цей момент сонячне небо вкрилося темними хмарами й на наших героїв обрушилася злива. День перетворився на ніч і тільки в короткі секунди, коли блискавка висвітлювала все навколо, можна було розгледіти околиці.

Те, що постало перед поглядами мандрівників, вселяло непідроблений страх. Гориста місцевість зі старими замками на кам'яних височинах здавалася похмурою й моторошною. Нескінченні сильні пориви вітру й краплі дощу, що б'ють по обличчю, змусили фею й Женю опуститися на землю. Невідомо звідки узялася чорна тканина, що зненацька накрила їх. Через мить вона зникла, але навколо все стало іншим — стіни із сірого каменю, оксамит, приглушене світло лампад. У витонченому дорогому кріслі прямо навпроти наших героїв сидів чоловік, вік якого неможливо було визначити. Це був граф Дракула.

— Вітаю Вас у моєму скромному будинку, лицарі добра! Ха-Ха! Ви смішні, але перш, ніж розправитися з вами, я все-таки задам декілька питань цій дитині. Де ми зараз перебуваємо?

— Трансільванія, — не роздумуючи, відповів Женя.

— Це не важко. Нічого дивного. А чи знаєш ти, що означає саме слово «Румунія»?

— Римський, — упевнено й без страху промовив хлопчик. — Саме так, тому що в 115 році н.е. ця територія була завойована римлянами, — продовжив він.

— Досить! — обірвав його Дракула. Легкий сумнів став помітним на його байдужому обличчі. — Які гори займають найбільшу площу в Румунії?

— Гори Апусень.

— Вірно! Хм. Але я знаю питання, на яке ти не відповіси! Що означає моє ім'я? — граф з лиховісним вогником в очах подивився на юнака.

— «Vlad Draculea» означає «син дракона» або «син диявола». Ваш батько, Влад II, був дуже жорстокою людиною, як, власне, і Ви...

Крик вирвався з вуст Дракули, після чого декорації замка стали зникати. З'явився промінь сонця, потім ще трохи і яскраве світло заповнило все, на деякий час засліпивши мандрівників. І тут вони почули шум моря. Навколо була вода, а під ними — дельфіни.

— Ви просто молодці! Ви перші, хто добрався до нас і врятувався з лап Дракули! — захоплено промовили морські мешканці.

Одержавши ще один камінь, Женя, фея та маленький Фенікс відправилися далі. Пролітаючи над околицями Бухарест, вони милувалися десятками прекрасних озер, а переду на них чекала Болгарія.

Болгарії камінь перебуває під охороною воїна Орхана і його війська яничарів. Вони тимчасово розташувалися в Софії, — розповідала подальший план фея.

— Добре, тільки давай ще пролетимо над Варною, адже це одне із найдавніших міст у Європі, воно засноване в 585 р. до н.е.! — знову блиснув знаннями Женя.

Софія здивувала шукачів пригод. Вона виглядала так, начебто надворі не 21-е століття, а 4-е або 7-е. До церкви Святої Софії були побудовані мечеті — справа рук турецьких воїнів. А воїни ці були всюди. Назустріч вийшов самий статечний і розкішно вбраний з них. Це і був Орхан.

— Не буду прикидатися, що я радий Вас бачити, — сказав він. — Але за легендою я зобов'язаний віддати камінь тому, хто відповідь на три моїх питання. Тому відразу перейдемо до справи. Чи відоме вам значення слова «Софія»?

— Можна було б що — небудь поважче придумати за такий довгий час, — не витримав Женя.

— Не дратуй мене, хлопче! — прикрикнув на нього Орхан. — Краще відповідай скоріше!

— Софія — це «мудрість».

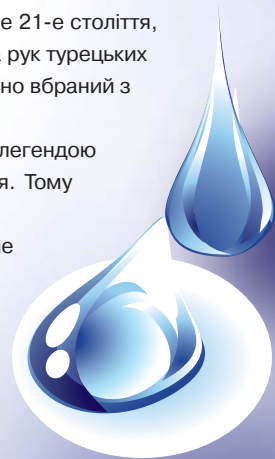
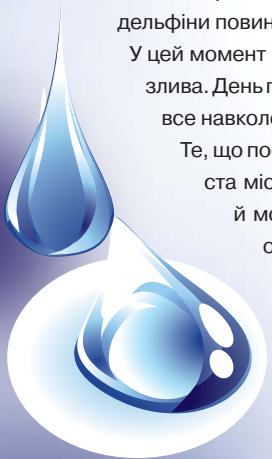
— Добре. Хоча нічого гарного в цьому немає... — задумався лицар. — Ну, гаразд. Друге питання: назви мені древню столицю Другого Болгарського царства.

— Перше Болгарське царство виникло в 681 році, Друге існувало з 1185 по 1393 р. Столиця його — Велике Тирново, — спокійно відповів Женя, чим викликав посмішку у феї.

— Слухай, хлопчик! Ти мені зайвого не відповідай, а тільки те, що в тебе запитують, зрозумів?! Існує таке зображення: стоячий на задніх лапах коронований золотий лев. Ще два золоті короновані леви тримають щит. Під щитом розташовані гілки дуба й стрічка з девізом...

— «Єдність дає силу», — випередив його школяр.

— Ти ще й слухати до кінця не навчився?! Дали б мені волю, я б тебе

виховав, зробив би з тебе справжнього чоловіка! Питання моє у тім, що символізують ці три леви, а не в тім, який девіз, розумник! — закричав Орхан.

Женя не відповідав. Навіть фея почала турбуватися.

— Ну, що мовчиш?! З'їв? — самовдоволено вимовив чоловік.

— Три леви означають три історичні землі Болгарії: Мезія, Фракія й Македонія, — не поспішаючи сказав Женя.

Орхан відступив від хлопчика. Мало хто бачив, як Орхан відступає, але зараз відбувалося саме це. Його воїни винесли скриню й відкинули кришку. Там лежав камінь...

епер ми летимо до Егейського моря, у Грецію і її столицю — Афіни, а точніше, у серце Афін — Акрополь.

— Починаючи з Акрополя і розбудовувалося місто, — сказав Женя, захоплюючись красою грецьких руїн.

На самій горі їх зустріла вогнедихаюча химера. З її пащі виривалися величезні клуби диму й вогню.

— Ми не зможемо перемогти химеру без чарівного еліксиру. А цей еліксир нам може дати тільки Афродіта. Для цього нам доведеться відправитися на острів Кіпр.

— На Кіпр тому, що біля берегів цього острова з піни народилася Афродіта. І тому бо-гиню ще називають Кіприда.

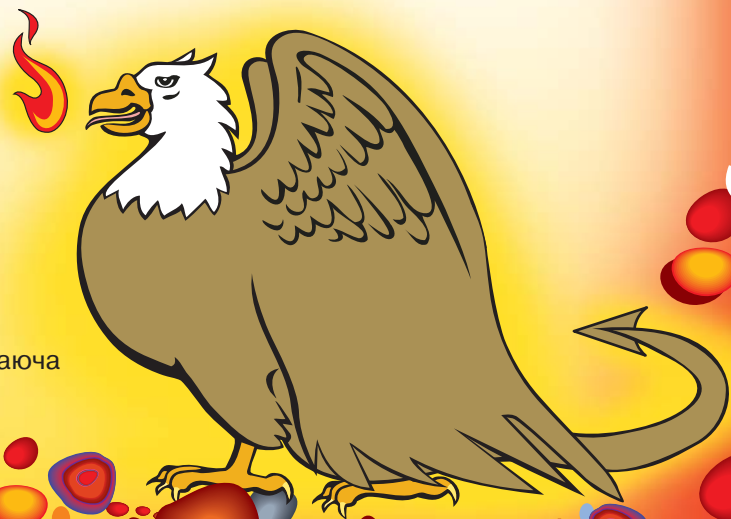
Доки Женя міркував, до них під'їхала золота карета, запряжена двома лебедями.

— О, спасибі, Афродіта! — сказала фея, швидко сідаючи в карету, — Ти навіть надіслала за нами свою карету.

— Завжди рада, — відповів ніжний голос Афродіти звідкись із небес.

Білі лебеді вмילו ухилилися від вогнедихаючої химери. І миттєво перелетіли Середземне море, приземлившись на острові Кіпр. Там їх зустріла прекрасна Афродіта.

— Я можу вам дати не тільки еліксир від химер, але й камінчик Кіпру. Тільки для цього Женя повинен відповісти на три питання. Перше: як називається столиця Кіпру? Дру-ге: назви вулканічний масив на острові. І третє: яка найвища точка цього масиву?

страшна
вогнедихаюча
химера

— Столиця — Нікосія. Троодос — вулканічний масив на острові Кіпр, а най-вища його точка називається Олімпос.

— Тримай камінь і еліксир. Еліксир потрібно бризнути в очі химери. На-зад летить знову в моїй лебединій кареті. Тільки не забудьте пролетіти через печеру на острові Мальта й взяти там сяючий камінь Мальти.

Пролетівши через блакитні скелі островів Мальти і їхню столицю Вал-летту, Женя й чарівниця прилетіли до Афін. Женя задумався, як же потрапити еліксиром химері прямо в очі? Він спробував зайти з різних сторін, але химера тільки дратувалася. Під час однієї з його спроб хи-мера сильно зачепила Женю зміїним хвостом. У підсумку Женя опинив-ся на спині у звіра. Вчепившись у козяче хутро, Женя почав підбиратися до вогнедихаючої голови. Химера, відчувши на собі вершника, спробувала скинути його з себе. Для роздумів не було часу. Женя витягнув руку з еліксиром і бризнув в очі химері чарівну рідину. Химера заверещала. І від неї залишився тільки дим.

— Фух! — сказав Женя й провів рукою по чолу. — А було лячно.

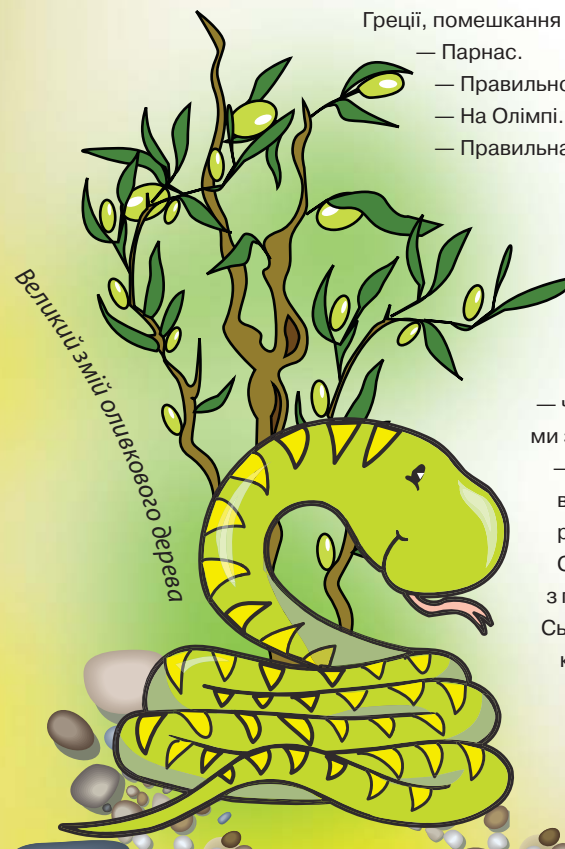
— А ти молодець! — Женя підняв голову й побачив Ніку Афінську. — Тепер моя черга поставити тобі питання й віддати камінь Греції. Одна з найвищих вершин Греції, помешкання муз?

— Парнас.

— Правильно. А на якій горі живуть грецькі боги?

— На Олімпі.

— Правильна відповідь. Бери камінь і щастя тобі!

Великий змії оливкового дерева

епер нам пора до Португалії, необхідно знайти оливкове дерево із золотими олівами

в столиці Лісабоні. Найближчий шлях — через Середземне море... Дивися вниз, ми зараз пролітаємо над пілкою.

— Над чим? — здивувався Женя і поглянув вниз, де було видно зазубрений гірський район Португалії. — А, я зрозумів! Це Сьєрра-да-Ештрелла — гірський ланцюг з гострими зазубреними гребенями. Адже Сьєрра португальською — «пила». Справді красиво.

У Лісабоні Женя й фея знайшли олив-кове дерево. Під деревом їх зустрів великий й плямистий змії.

— Ви прийшли не до того дерева

— прошипів змії. — Вам потрібне

місто Порту.

— Він говорить нам неправду, — впевнено сказав Женя. — Місто Порту — це колишня столиця Португалії. Але тепер столиця Лісабон. Тому ми прийшли правильно.

— Можна подумати, — опустив очі змій. — Вже й розіграти вас не можна.

— Знаєш, змій, а в нас є дуже страшний птах, що поїдає великих черв'ячків. Дивися, — і Женя показав крильце фенікса.

— О, боже, — зляквся змій і сховався за стовбур дерева. — Не потрібно, не їжте мене, я вам навіть камінь віддам.

А потім, ледве виглянувши через дерево, додав:

— Практично без питань. Тільки сховай цього злого птаха.

Змій виглянув більше й побачив, що Женя заливається зі сміху.

— От тобі смішно, а знаєш як тяжко змію? От прилітають такі птахи й з'їдають нізачо.

Женя ще більше сміявся:

— Ой, змій, я більше не можу. Дивися. Це малюк Фенікс.

Женя дістав заспане пташеня, яке навіть не зрозуміло, що відбувалося навколо, а тому дивився здивованими вічками.

— Ти мене розіграв? — і змій вибухнув сміхом. — Мені дуже соромно, але мене розіграли. Це просто дивовижно! Замість того, щоб мене боятися — з мене посміялися! Ні, зараз просто лусну від сміху! Все, назви мені хоч кілька річок Португалії й летить. А то один тільки твій вигляд мене вже смішить.

— Дору, Тежу, Гвадіана, Каваду...

— Забирай камінь і до побачення, — промовив кризь сміх змій і протягнув камінь Португалії.

— Цікаво, він ще довго буде сміятися? — запитав Женя у феї, коли вони полетіли.

— Думаю, це надовго, — відповіла, посміхаючись, фея, — а в нас попереду три Балтійські країни: Латвія, Литва й Естонія.

— Я знаю, що вам необхідні три камені балтійських країн. Я дам вам їх, після того, як ти, Женю, допоможеш мені зібрати моє улюблене бурштинове намисто: сказала дівчинка з двома вогненними косичками, яка зустріла Женю та фею на узбережжі Балтійського моря. Це була дочка Сонця, яку звали Сальме. Кожна з намистинок стане чарівною тільки коли вимовляється правильна відповідь на питання. І так, назви столиці: Латвії, Литви й Естонії.

— Рига, Вільнюс, Таллінн.

— Гаразд, три намистинки є. Головна ріка Литви?

— Нямунас.

— У якій країні понад 1150 озер?

— В Естонії.

— Яка водойма поєднує Естонію й Латвію?

— Ризька затока.

— А яка ще є затока біля берегів Естонії?

Дочка Сонця, Сальме

Літаюча корова Лола

— Фінська.

— Молодець. Моє чарівне бурштинове намисто зібране і я можу віддати три камені. Але перш ніж ви полетите далі, я запрошую вас до себе в гості, у бурштиновий будиночок, зовсім ненадовго.

На пагорбі сявав сонячним світлом маленький будиночок рудоволосої дівчинки. Довкола будинку був вічнозелений і квітучий сад, де пурхали яскраві метелики. Дівчинка почакувала гостей смачним чаєм і солодкими крендельками. Бджілки принесли відерце з медом, а ластівки подали до столу приготовлені ними мармеладки. Малюкові Феніксу дісталися найсолодші шматочки крендельків і навіть кольорові шматочки мармеладок. Подякувавши за частування й взявши камені, Женя й фея вирушили далі.

й фея вирушили далі.

ефер до країни тюльпанів.

— Голландія, Нідерланди, — сказав Женя, — от цікаво, ця країна має дві назви. У перекладі з нідерландської мови «Нідерланди» означає «країна, що лежить нижче рівня моря». А «Голландія» означає «низька земля, що не має опори». І обидві ці назви підходять для цієї країни.

— А ти непогано знаєш Голландію, — сказала фея. — Дивися вниз, яке гарне місто Амстердам, столиця Нідерландів. Недаремно місто називають північною Венецією. Тут 50 каналів і 500 мостів. Зараз ми летимо до квітника жовтих тюльпанів маленької Білої Леді.

У неї в чарівному вазоні зберігається потрібний нам камінь.

Маленька Леді із золотими крильцями жила всередині тюльпана. Леді була художницею.

І тому малювала пейзажі і портрети на замовлення інших фей і чарівників.

— Як я рада вас бачити! Давайте я вас намалюю, — ніжно проспівала Леді.

— Ми б залюбки, але в нас обмаль часу, — відповідав Женя. Доки він це говорив, Фенікс уже стояв на под'юмі й позував маленькій художниці для портрета. Фенікс загорнувся в хусточку й видавав із себе короля.

— Щось ви не дуже схожі на тих, хто не любить портретів, — заусміхалася Біла Леді.

До тюльпана підлетіла нова гостя. Коли вона підлетіла ближче, Женя побачив, що це була справжнісінька корова, але тільки розміром з метелика.

— О, Лола, — звернулася до неї радісно Леді. — Твій портрет якраз готовий. Дивися, як добре вийшло, і навіть крильця блищать. Все як ти хотіла.

Корова Лола була дуже задоволена своїм портретом, і, обернувшись до Жені, промовила:

— Давай знайомитися, я корова Лола, чорно—рябої голландської породи. Моїй бабусі Лолі у столиці провінції Леувардені встановлений пам'ятник. Прошу зауважити, у натуральну величину. А на г'єдесталі написано — «Нашій матері».

— Так, я чув як шанобливо ставляться до корів у Нідерландах, — відповів Женя.
 — До речі, пригощаю всіх! — радісно вигукнула Лола. — Кухоль парного молока! Молоко сьогодні з ланів фіолетових тюльпанів.
 — Ну що, Женю, відповідай яка найбільша річка в Нідерландах, і я віддам тобі камінь, — сказала Біла Леді тюльпанів.
 — Ріка Рейн. І ми з Рейном уже зустрічалися в Німеччині. А в Нідерландах він впадає в Північне море.
 — Тримай камінь, а ти малюк, — обернулася Леді до Фенікса, який за весь цей час навіть не поворухнувся на п'єдесталі, старанно позуючи, — тримай свій портрет.
 Коли Фенікс побачив свій портрет, він почав цвірінчати від радості. І всю дорогу, поки вони летіли в Бельгію, розглядав своє зображення.

— Прислухайся, — сказала фея, — ти чуєш цей прекрасний хвилюючий дзвін?
 — Це ми, напевно, пролітаємо над містом Малин. Тут живе малиновий дзвін із сорока дзвонів.

— Так, це дзвони собору Сен—Ромбо. Гарно, правда?
 У столиці Бельгії, Брюсселі, їх зустрів довгоногий хлопчик Жиль у гостроверхоми ковпаку.
 — Вам потрібна водяна німфа річки Лейє. У цій частині Бельгії, Фландрії, вирощують чудовий льон. З якого німфа Лейє тче тканини відомі усьому світу. Сідайте на чарівний трамвайчик, він швидко доведе вас до неї. І, до речі, ви знаєте, що перший у світі трамвай з'явився саме на вулицях Брюсселя?

Із приємним дзвоном трамвайчик повітряною дорогою привіз друзів до німфи. Вона саме закінчувала ткати барвисту доріжку. Зробивши бахрому, вона обсіпала доріжку сяючими алмазами.

— Вам потрібен камінь? — звернулася німфа до Жені, — тоді відповідай, що це за гори, які я зобразила на доріжці?

— Оскільки пагорби й міські будинки дуже схожі на пейзажі Бельгії, — міркував вголос Женя, — те це гори Арденни, що височать на півдні Бельгії.

— Правильно. Тримай камінь. І коли ти побудуєш замок, я принесу із собою цю доріжку й постелю там. Ну, давайте, летіть далі, у вас часу залишилося зовсім обмаль.

Люксембурзі вони зайшли до стародавньої фортеці на вершині гори, місця, довкола якого й почало розбудовуватися місто.

— Дивися, у стіні є камені, — сказала фея. — Тобі потрібно торкнутися кожного з них і назвати річки Люксембургу.
 — Альзет, Петрюсс, Мозель...
 Тут середній камінь провалився всере-

Біла Леді, яка живе в жовтому тюльпані

дину, і Женя побачив сяючий чарівний камінь Люксембургу. Він взяв його й поклав у скриньку феї.

— Тепер всі камені в нас є. Можемо будувати замок.

— Ми не можемо гаяти ані миті — сказала фея. — Фенікс допоможе нам зірвати великий букет кульбабок, на них ми долетимо до срібної хмаринки. І на ній ти побудуєш замок для фей і чарівників. Фенікс, хутчіш, бо сонце вже починає сідати. Третій день минає. Пек розкриє свої крила й злетить...

Малюк Фенікс, спотикаючись і дуже стараючись, нарвав букет кульбабок. Фея попросила Женю вхопитися за стеблинки і вони полетіли на срібну хмаринку. Срібна хмаринка зустріла їх сяйвом сідаючого сонця. Немов падаючий сніг блищали жовтогарячим світлом маленькі блисточки — випари хмаринки.

Женя швидко висипав камені на сяючу повітряну поверхню. Один до одного він складав камінчики. Малюк Фенікс допомагав йому, підкочуючи камені, які усе більше й більше набирали саява.

Фея не могла допомагати хлопчикові, інакше всі чари пропали б. Тому вона, переживаючи, дивилася на промені заходу сонця. І от залишився блиск останнього жовтогарячого промінчика, хмаринка блиснула останнім жовтогарячим блиском, і десь удалечині пронісся голосний і жорстокий сміх...

Але тут, з миготінням останнього променя, сине небо осяяло неймовірно яскраве світло. Замок добрих фей було побудовано. Його сяйво було настільки яскраве, що Женя на мить заплющив очі. Коли ж відкрив їх, то побачив поряд безліч фей, німф, чарівників. Там були Чех, Лех і Руся на всміхненому драконі й Чікоші, і духи річок... Всі — всі добрі чарівники і друзі.

І тут усі на мить завмерли, бо десь вдалечині почувся моторшній і страшний стогін.

— Це Пек, він скам'янів! — прокричала радісна фея. — Його плани не здійснились! Давайте ж святкувати перемогу!

— Усім парного молока! - крикнула корова Лола.

Ще довго всі веселилися, а потім фея уклала Женю спати в м'яке срібне ліжко. Жені снилися добрі сни. А коли він прокинувся, опинився вдома.

Австрія
Столиця: Відень
Загальна площа країни - 83,8 тис. кв. км.

Бельгія
Столиця: Брюссель
Загальна площа країни - 30 528 кв. км.

Болгарія
Столиця: Софія
Загальна площа країни - 110,91 тис. кв. км.

Великобританія
Столиця: Лондон
Загальна площа країни - 244,1 тис. кв. км.

Угорщина
Столиця: Будапешт
Загальна площа країни - 93 тис. кв. км.

Греція
Столиця: Афіни
Загальна площа країни - 131,9 тис. кв. км.

Данія
Столиця: Копенгаген
Загальна площа країни - 43,1 тис. кв. км.

Естонія
Столиця: Таллінн
Загальна площа країни - 45 227 кв. км.

Ірландія
Столиця: Дублін
Загальна площа країни - 70,3 тис. кв. км.

Іспанія
Столиця: Мадрид
Загальна площа країни - 504,8 тис. кв. км.

Італія
Столиця: Рим
Загальна площа країни - 301 тис. кв. км.

Кіпр
Столиця: Нікосія
Загальна площа країни - 9,25 тис. кв. км.

Латвія
Столиця: Рига
Загальна площа країни - 64,5 тис. кв. км.

Литва
Столиця: Вільнюс
Загальна площа країни - 65,2 тис. кв. км.

Люксембург
Столиця: Люксембург
Загальна площа країни - 2,586 тис. кв. км.

Мальта
Столиця: Валлетта
Загальна площа країни - 315 кв. км.

Нідерланди
Столиця: Амстердам
Загальна площа країни - 42 тис. кв. км.

Німеччина
Столиця: Берлін
Загальна площа країни - 357 тис. кв. км.

Польща
Столиця: Варшава
Загальна площа країни - 312,6 тис. кв. км.

Португалія
Столиця: Лісабон
Загальна площа країни - 92 тис. кв. км.

Румунія
Столиця: Бухарест
Загальна площа країни - 237,5 тис. кв. км.

Словаччина
Столиця: Братислава
Загальна площа країни - 49 035 кв. км.

Словенія
Столиця: Любляна
Загальна площа країни - 20,3 тис. кв. км.

Фінляндія
Столиця: Гельсінкі
Загальна площа країни - 338 тис. кв. км.

Франція
Столиця: Париж
Загальна площа країни - 551,6 тис. кв. км.

Чехія
Столиця: Прага
Загальна площа країни - 78,9 тис. кв. км.

Швеція
Столиця: Стокгольм
Загальна площа країни - 450 тис. кв. км.

Лана Ра

ЗАМОК ДОБРИХ ЧАРІВНИКІВ ЄВРОПИ

